

**R.P.Fr. Lvdovici Granatensis Ordinis S. Dominici SS.
Theologiæ Professoris Opera**

In tres tomos distributa

Opvscvla Spiritvalia Continens, in quibus peccatores à semita vitiorum &
perditionis, ad regiam virtutum, perfectionis, ac salutis æternæ viam,
perducuntur

Luis <de Granada>

Coloniae Agrippinae, 1626

Præfatio Ludouici Granatensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79597)

LVDOVICI GRANATENSIS

IN THOMAM DE KEMPIS HI-

spane conuersum, & à se castigatum,

PRÆFATIO.

Latinitate donata ex Hisp.

IRA sunt, Pie Lector, quæ ad animæ salutem valde conducunt: nimirum Dei verbum, de-
inde assidua præcatio, tertio frequens vsus Eucharistiæ, suis sumptibus pretiosi corporis & san-
guinis CHRISTI Domini. Hæc tria scimus ex antiquorum Patrum lectione initio nascenti
Ecclesiæ Christianæ valde frequentari solere. Hinc adeo creuit in Domino, crescitq; sem-
per quantum anima his crebro vtens, fietque tam arctum vinculum cum Deo, vt neque demon,
neque caro, ac ne mundus quidem, disrumpere queant. Quamobrem si par est magni facere quidquid pro-
dest ad vnum de tribus istis consequendū, quandoquidem singula tanti sunt pretij, quanti quæso estimandū
quod vnicum tria hæc apponere potest. Rem magnā concionator præstat, aut liber aliquis, cum disserit aut
persuadet trium horum aliquid: idq; verissimum est: sed, quæso te per Deum, lege & pondera pium hunc De-
imitatione CHRISTI libellum, ex perierisq; quid in te Deus sit operaturus huius voce, non vnam modo
rem trium, sed similes omnes, & non vulgari quidem modo sed eximie, idq; assero, & si multi libelli recte
operari & orare Deum docent, & communicare frequentè, sed, quod vulgo dici solet, magnum rerum di-
scrimen est, & à libris libri distant. Arduum sane est deducere quem in viam Dei ne impingat, nauemq; ne
frangat ad scopolos: Arduum quoque colloqui orando nosse cum Deo, ac ne leuis quidem est debite se circū
apparare ad rite communicandum sumendumq; CHRISTI corpus. Quæ sanè omnia abunde mensa ista
suppeditat, et si vero verborum pompâ careat, sententijs tamen abundat. Spero itaque fore vt me reprehē-
das, vbi legeris libellum quasi exili: et commendarim, quodq; non satis pro dignitate laudarim, diceſque in
Propheta regio: Sicut audiuius, sic vidimus. Et cum Regina Saba de Salomone Rege dices: Maior est
Sapientia & opera tua, quam rumor quem audiui. Tu, mi Lector, fac periculum: proba, tange, & gu-
sta, videbisque vim verborum, & manna comedes, in quo omne genus saporis, vt olim Israelitis, sapiebat. Psal. 45. 9.
1. Reg. 10. 7.
Exod. 16.
Manna autem significabat, vt Origenes ait, vim verbi Dei, quod qui libenter accipit, agit suum officium,
quodque oportet. Certo & illud tibi persuadeas, hunc si libellum attentè legeris cupiasque proficere, materi-
am hic te abunde reperiturum: immo sæpenumero ex perieris, vt dicendum tibi sit, hoc caput, quod iam mihi
obuenit, ad rem meam in præsentiarum maxime pertinet, mihiq; oportune loquitur. Si enim Superbia labor-
as, reperies caput quod te humilet. Si nimium diffidas, cadantq; vt aiunt, alia, hic erunt quæ te erigant. Si
animo es egro ac tristis, morbosq; & propriæ sis voluntatis, laboransq; ceco tui amoris (quæ omnia iniquitatis
mater est) docebit cor ad Deum frequenter attollere, & sanè te ipsum contemneres, atq; in Deo, qui omnia
gubernat, spem ponere. Si vero contrā in alterum incidas extremum, negligenter agendo, stimulos hic repe-
ries, qui securitatem nimiam eripiant. Si verò nimium letaberis, vt sæpe fit, hunc lege, latitantiq; tem-
perabis, sin tristis eris & in merore, vt sæpe accidit, solatium hinc petes. Quid? immensam Dei magnitudi-
nē hic senties, qui paucis verbis multa suggerit, vt est omnia in omnibus. Quod an vere dicā, tui sit iudicij,
si legere modo voles: certus interim non vanum me habitū iri præconē libelli aurei, cum in te ipso respice ex-
perieris. Cumq; talis fons, qui aquā adeo limpidam præbet, fructu plurimo colligendo aptus, cæno fœdatus
esset, & aqua turbida, nec tē in propriè Hispanè loqueretur, neq; Latinis per omnia, vt erat par, responde-
ret, visum est zelo margaritæ huius præciosæ (quæ hætenus delitescēbat, idēq; à paucis legebatur) iterum
iterumq; in lucē edere hoc opusculū, collatū diligentè cum Latino cōtextu, quā linguā ab auctore Thomæ
de Kempis conscriptus est: & quæ cū Latinis non quadrabant, tollere placuit. Obscura elucidaui, ne quis
posthac impingeret superuacua etiā reſecui, quæ vero deerant adieci. Studui itaq; Deo bene iuuante, specu-
lū ita representare, quo te ipse contēpleris, quam fieri à me potuit, clarissimū: viamq; qua ambulas planio-
rem tibi pro virili reddidi: vt q; circumſpectas sinuq; gestes assidue, excudendum minima forma curavi, vt
vidos, ne esset oneri, qui lectus ipse molestus non est: habesq; fidū viæ comitē huius vitæ, solamenq; in aduer-
sis, doloremq; in dubijs, ad præcandum Deū artē hinc haurias licet, ac rectē viuēdi normā, beneq; mo-
riendi fiduciā, quicq; tibi suggeret quod ignoras, perspiciesq; quis ille est Dominus qui talem dedit hominibus
potestati, vt et alia pie proſperent. Quamobrē amicum hunc recipe, nec à latere tuo dimitte: semel lectū iterum
relege: non enim tædium adferet, mihi crede, & in verbis, licet eisdem, noua semper occurrent, videbisque
spiritus Domini vestigiū, qui nunquam exhauritur. Accipe munus hoc bonū in partē, quod Deus immensa
bonitate nobis contulit, quo etiā minusculo, explanando clarius quā antea, ferire eo volui. Habe Deo gra-
tias pro verorū bono, & vt noueris tuo cōmodo, vt Dei munera recipi mererentur, aut salē accipe eo amore
aut beneuolentia quo à me tibi offertur. Etsi vero non tam auctor considerandus, qui loquitur, sed quid lo-
quatur: sciendū tamen opusculi huius verū auctore non esse Ioannē Gersonē (cui falso hætenus in Gallia in-
scriptus est) sed fratrem THOMAM DE KEMPIS Canonicum Regularem S Augustini: quem
nunc pie differentem audiamus.

VEN.